

For de fleste politikere fylder emnet økonomi rigtig meget. Det gælder også - og måske endda ikke mindst - for en radikal politiker. En sund og langtidsholdbar økonomi er og bliver grundlaget for alt andet i politik.

Grundlaget for at opfylde alle de gode intentioner vi har. Om at alle børn skal have lige, reelle muligheder for at få en god opvækst og en meningsfyldt skolegang som udgangspunkt for et voksenliv, hvor man kan uddannes, få arbejde, forsørge sig selv og realisere sine ønsker for livet. Om at sikre alle lige adgang, hvis vi rammes af sygdom eller ulykke og har brug for behandling på højt niveau i vores sundhedsvæsen. At beskytte vores miljø, så vi har ren luft, rent vand, en rig natur og i det hele taget passer på de ressourcer som kloden rummer, vel vidende, at vi har kun den ene og vi har den til kun låns fra de kommende generationer. og om at passe på og udvikle kunst og kultur i alle dets udtryksformer, så vi til stadighed kan møde nye oplevelser, som en kilde til forundring og eftertanke, der sætter livet i perspektiv.

Og så er der alt det, politikere ikke kan styre og sætte på formel. Et familieliv med relationer, der giver og tager og gør det enkelte menneske ansvarlig for andre menneskers liv. Et arbejde med opgaver og udfordringer, der dagligt skal løses, og som gerne skal resultere i tilfredsstillelse og en god følelse af, at man fylder en plads ud i en stor sammenhæng. Et fritidsliv med gode og spændende oplevelser, hvor interesser kan dyrkes alene eller i fællesskab med andre, og egne prioriteter kan leves ud. Og en omgang med mennesker, vi møder på vor vej, hvor vores attitude, åbenhed eller lukkethed, kan være alt afgørende for, om det andet menneske føler sig som del af det fællesskab, som er det vigtigste grundlag for, at vi kan leve i tryghed og tillid med hinanden. Noget at leve af - noget at leve for.

Den sunde økonomi er midlet, men ikke målet. Det handler om mennesker.